

всичкы-ты, малцина сж избранни отъ Бога за голѣмъ ползъ и честь въ църквѣ-тѣ. За това всичкы-ти трѣбува да сж задоволни и смиренни прѣдъ Бога.

П. Що е главно-то ученіе на тѣхъ притчѣ?

О. То е да учи 1) макаръ че Богъ ще награди всичкы-ты си служители, това не ще бѣде заради страданія-та и заслугы-ты имъ, но по върховнѣ-тѣ си волиѣ, — “Нѣмамъ ли власть да сторѣхъ което щѣ съ свое-то си? — че въ царство-то Божіе награды-ты не сж отъ “дѣлгъ,” но отъ “благодать.” 2) да учи Апостола-ты и всичкы-ты послѣдователи Иисусовы да ся вардятъ отъ духовнѣ гордостъ и роптаніе противъ Бога, да не завиждатъ на оныя които сж пріели отъ Бога по голѣмы дарбы и благословенія отъ тѣхъ. Христосъ не гледа толкова на количество-то на работѣ-тѣ коѣхъто правимъ за него, колкото на духъ-тѣ съ когото ги правимъ. Въ службѣ-тѣ Божіѣ смиреніе-то прѣвѣсхожда всичко друго.

ЧАСТЬ ВТОРА.

Христосъ третій-тъ пѣтъ прѣдказа страданія-та си. Ст. 17-19. Мар. 10; 32-34. Лук. 18; 31-34.

П. Къдѣ отиваше Иисусъ?

О. И когато възлѣзуваше Иисусъ въ Іерусалимъ, зѣ въ пѣтъ-тѣ дванадесетъ-тѣ ученицы на странѣ и рече имъ. Ст. 17.